

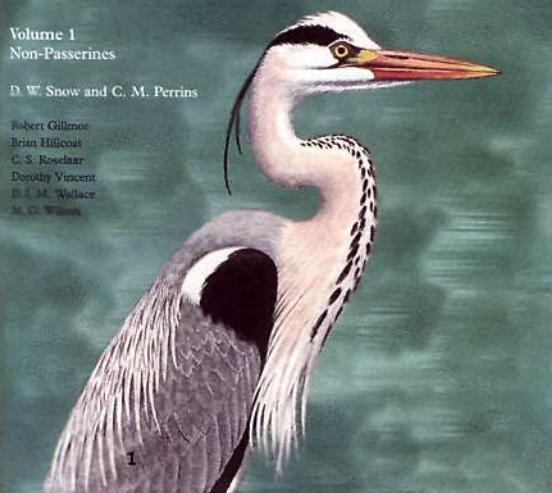
The Birds of the Western Palearctic

Concise Edition

Volume 1
Non-Passerines

D. W. Snow and C. M. Perrins

Robert Gillmor
Brian Hillecut
C. S. Roselaar
Dorothy Vincent
D. J. M. Wallace
M. C. Wilson

FINCHES & SPARROWS

An Identification Guide

Peter Clement, Alan Harris and John Davis

The SPARROWHAWK

IAN NEWTON

Kako pisati? //Al Vrezec

Opazovanje in preučevanje ter še posebej načrtno raziskovanje ptic je za marsikoga poseben užitek, manj privlačen del pa je nato ugotovitve in rezultate preleteti v pisano besedo. In zakaj je tako? Razlog je predvsem v tem, da se ob pisanju ne znamo prav organizirati, in seveda v dejstvu, da je sedenje nekje ob mizi dosti manj zabavno početje kot pa poditi se po terenu. Pa vendar je lahko tudi pisanje članka zelo zanimivo opravilo. Rezultati, ki smo jih zbrali na terenu, so neko golo suhoparno dejstvo, ki ga je treba ustrezno oplemenititi. Ob pisanju pa pisec ne plemeniti le svojih rezultatov, pač pa tudi samega sebe ter se ob prebiranju literature in razmišljanju o svojih ugotovitvah razvija in polni. Če smo se pisanja članka lotili dovolj zavzeto, bomo na koncu, ko bomo pritisnili zadnjo piko, spet polni novih idej za naslednja velika raziskovalna dejanja. Učinek pisanja torej ni le sporočanje naših ugotovitev drugim, pač pa gre za pomemben del osebnega razvoja in umske rasti.

Začetek je vedno težak. Skupaj z rezultati, denimo izpolnjenimi obrazci, sedimo ob praznem listu ali računalniškem ekranu in tuhtamo, kaj bi. Za začetek je najbolje, da si zapišemo nekakšen delovni naslov, torej tematiko, ki jo bomo v članku obdelali. To ne bo težko, saj smo raziskavo navsezadnje načrtovali že prej in si že takrat zastavili neke cilje. Končni naslov bomo kasneje verjetno še spreminjali, vendar naj nam bo delovni naslov primerno seme začetka. Od tod naprej je stvar že lažja. Najboljše je, da se najprej lotimo kar terenskih rezultatov, jih primerno analiziramo in pripravimo ustrezne grafe in tabele. Teh je lahko vsaj na začetku več, da imamo boljši pregled nad opravljenim delom. Reducirali jih bomo kasneje. V revijah so članki navadno ločeni na kratke in dolge. Dolgi članki neko temo obdelajo bolj poglobljeno in z večjim številom podatkov, kratki pa navadno predstavljajo le neko ugotovitev z manjšo količino podatkov, velikokrat kot rezultate predhodnih oziroma preliminarne raziskav. Princip pisanja obeh tipov člankov je precej podoben. Struktura strokovnega članka mora namreč slediti t.i. strukturi IMRAD, kar pomeni, da mora članek vsebovati uvod (Introduction), metode (Methods), rezultate (Results) in (And) razpravo oziroma diskusijo (Discussion). Temu je potrebno dodati še povzetek (Summary) ali krajši izvleček (Abstract). Seveda je povsem naša stvar, v kakšnem vrstnem redu se bomo lotili pisanja posameznih

poglavij članka, verjetno pa je najprimernejši sledeči vrstni red: metode, rezultati, uvod, diskusija, končni naslov in povzetek/izvleček.

METODE: V metodah zapišemo, kako, s čim in kje smo se raziskave lotili. V ornitoloških terenskih študijah navadno ne uporabljamo zelo posebnih materialov in orodij. Osnovno orodje za opazovanje je daljnogled ali teleskop in v nekaterih primerih še kasetofon. Znamk in povečav v članku ni treba posebej izpostavljati, saj je ta informacija razmeroma nepomembna za razumevanje članka. Pri terenskih raziskavah je bolj pomembno, kje smo raziskovali, torej območje raziskave, in kako smo raziskovali, torej metode dela. Poglavje zato označimo kot **Obravnavano območje in metode**, ki ga ustrezno razdelimo še na dve podpoglavji. Obravnavano območje je treba karseda skrbno opisati, podati lokacijo z ustreznimi geografskimi imeni (za Slovenijo je najbolje povzeti kar Atlas Slovenije) in z ustrezno koordinato (npr. geografske stopinje, UTM kvadrat ali Gauss-Krügerjeve koordinate). Opisati je treba tudi biotop, vendar nas pri opisu ne sme zanesti v podrobnosti, ki so za članek nepomembne. Če govorimo denimo o gnezditvenih navadah črne žolne (*Dryocopus martius*), je kamninska sestava tal povsem odvečen podatek, medtem ko je vrstna sestava dreves v gozdu nujna za nadaljnje razumevanje. Skratka, opisati moramo razmere na obravnavanem območju, in sicer tako, da bo bralec kasneje brez težav razumel problematiko, o kateri bomo razpravljali v diskusiji. Ni namreč vseeno, če smo se ukvarjali z izborom habitata kosca (*Crex crex*) v odprti nizinski kulturni krajini ali v hriboviti in gozdnati krajini z jasami. Naši rezultati se tako nanašajo na natančno določene razmere, ki obstajajo na obravnavanem območju. Če je potrebno, lahko obravnavano območje predstavimo tudi s karto, kjer pa ne smemo pozabiti na ustrezno merilo. Tudi metodo dela je treba natančno opisati, saj lahko bralec le iz tega preceni naše rezultate. Vendar so tudi tu možne poenostavitve. Širše znane metode ne opisujemo v podrobnosti, pač pa navedemo le splošno citiran vir, kjer je metoda natančneje razložena, in opišemo le naše variacije. Npr.: »Za popis smo uporabili transektno metodo dveh pasov (Bibby et al. 1992)«. V metodi lahko zapišemo še število popisnih točk

1: Monografija o pticah zahodne Palearktike (Snow & Perrins 1998)

2: Monografija o ščinkavcih Fringillidae, astrildah Estrildidae in vrabcih Passeridae sveta (Clement et al. 1993)

3: Monografija o skobcu (*Accipiter nisus*) (Newton 1986)